

[Connie Hedegaard]

lig mistillid, SFs folketingsgruppe udviser over for de kommuner og de mennesker, der netop nu for en 4-årig periode er blevet valgt til at føre politikken i kommunerne. Tror man slet ikke, at de selv kan finde ud af, hvilke ønsker og behov der er lokalt?

Egentlig er vi fra konservativ side ikke så uenige med SF i dets ønsker. Vi synes bare, det var bedre, om vi herfra gav kommunerne mulighed for diverse aktiviteter fremfor straks at gøre dem obligatoriske, og her kan jeg jo så forstå på hr. Qvist Jørgensen, at vi faktisk kan mødes med socialdemokratiet.

F.eks. er det da en helt fin idé med ungdomsråd, og det er der jo altså indtil nu også en hel del kommuner der har fundet ud af, og yderligere kommuner overvejer ideen. Men 195 har faktisk, endnu i hvert fald, ikke ønsket at gennemføre ideen. Det kan være, at det kommer, men ønsket må da først og fremmest opstå af lokal interesse, ikke mindst hos de unge selv.

Hvad ungdomsteamet angår, har vi lidt svært ved at se det hensigtsmæssige i nu sådan obligatorisk at indføre et særligt organ, der skal planlægge diverse uddannelses- og beskæftigelsesaktiviteter. En række af de opgaver, der nævnes, ligger jo allerede i mange kommunalbestyrelser, og jeg kunne da godt tænke mig at spørge forslagsstillerne, hvem det egentlig er, der har bedt om at få trukket sådan et fast pålæg ned over hovedet herindefra.

Ungdomsrådgivning har vi meget forståelse for. Ikke mindst i de større byer er der et markant behov for en bedre rådgivning, men som undervisningsministeren også nævnte det, er der jo ingen, der kan hævde, at problemerne er så ensartede, som et sådant landsdækkende forslag giver det udseende af, lige så vel som det ikke skal glemmes, at der faktisk i anden regie gøres en betragtelig indsats på f.eks. studie- og erhvervsvejledningsområdet.

Meget kunne vi givetvis gøre endnu bedre, hvorfor jeg da også er glad for ministerens bemærkninger om, at han nu vil iværksætte et arbejde for at undersøge eventuelle fejl, mangler og behov på dette felt. Ingen kan naturligvis have noget at indvende imod, at det ikke skal være vejledningens skyld, hvis vore unge vælger »forkerte« fag eller – sagt på en anden måde – fravælger fag med gode beskæftigelsesudsigter, fordi de simpelt hen

ikke kender til mulighederne. Men det fremgik jo også af ministerens tale, at såvel han som arbejdsministeren i øjeblikket arbejder med diverse nye regler på disse områder. Måske havde det været smart, om SF havde haft tid til at afvente resultatet af det arbejde, men det er jo tydeligt, at man har været sig bevidst, at ungdomsåret nærmer sig sin afslutning.

Men som sagt: mange af disse ideer kan vi fra konservativ side tilslutte os, hvad vi da i øvrigt også har gjort, før SF overhovedet fremsatte ideerne som beslutningsforslag. Vi mener bare, at der må være grænser for, hvilke regler og bånd vi herindefra skal pålægge den enkelte kommune. Somme tider kunne vi nøjes med bare at give nogle gode ideer videre.

Gudrun Andreassen (V):

Da mit partis ordfører, fru Hanne Severinsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre venstres bemærkninger.

Beslutningsforslaget går ud på, at der i kommunerne skal oprettes både ungdomsråd, ungdomsteam og åben ungdomsrådgivning. Der er i disse tre forslag nedlagt mange udmærkede tanker, men hvis vi vedtog beslutningsforslaget, ville vi kvæle mange af de ideer, der allerede er ved at skyde frem rundt om i kommunerne. Vi ville risikere nogle mødetrætte unge, der havde fået nogle organer trukket ned over hovedet på sig. I den slags sager er vi overbeviste om at initiativerne skal komme nedefra og udefra. Det er ikke os på Christiansborg, der skal sidde og bestemme, hvordan det lokale liv skal forme sig, heller ikke for de unge.

Hvad angår ungdomsråd, så har regeringen opfordret kommunerne til at oprette sådanne. Det ville være godt, hvis vi her i ungdomsåret kunne indhøste nogle erfaringer. Foreløbig har kun få kommuner oprettet ungdomsråd, og de fungerer meget forskelligt. Der har været en ungdomsrådskonference arrangeret i samarbejde mellem Dansk Ungdoms Fællesråd, Ungdomsårssekretariatet og Ballerup kommune. Her fik man et godt indtryk af, at det ikke er nok bare at sige, at vi skal have et ungdomsråd. Der er brug for at indhøste erfaringer, og de er meget forskelligartede fra kommune til kommu-